

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1927 DECEMBER 1. * 32. (3073.) SZÁM * HATVANADIK ÉVFOLYAM

Ki-Toldi az egyetemen

Szörnyű vendégoldal reng kamaszos vállán,
Pedig még legénytoll sem pelyhedzik állán.

Azt hinné az ember, élő tilalomfa

Hirig Simon Judit A megcsúszott ifjuság

Hirig Simonéknál
minden esztendőbe'
Megraknak valakit,
hol agyba, hol főbe.
Kis numerusz klauzusz,
alig-alig rőfnyí,
Szegény kicsi féreg
nem tudott megnőni.

Simon Judit haja
ki van göndörítve,
De az egyetemről
ki van pöndörítve.
Ráfogják a botot
— hirig! — nem kár érte,
Mért szavatolt az a
Gömbös Gyula érte?!

Kelj fel Judit, kelj fel!
Hordd el az irhádát,
Tanulni akartál?
Erre nincs bocsánat.
Ne kerülj többé a
mi szemünk elé, hej!
Nem térted van itt
oly tudós, mint Méhely.

Férfikollégáid:
Móric, Ignác, Jakab
Ki vannak már verve,
törd te is a nyakad.
Ha szép szó nem használ,
ha neked ez sem köll,
Lecsúszhatsz te is
az — első emeletről!

Hirig Simonéknál
fényes minden ablak
S fogadkozik Haller:
„Klauzuszom, nem hagylak”.
S hiába megyen a
Klebelsberghez Judit,
Érzi, segíteni
csak a Gömbös tud itt.

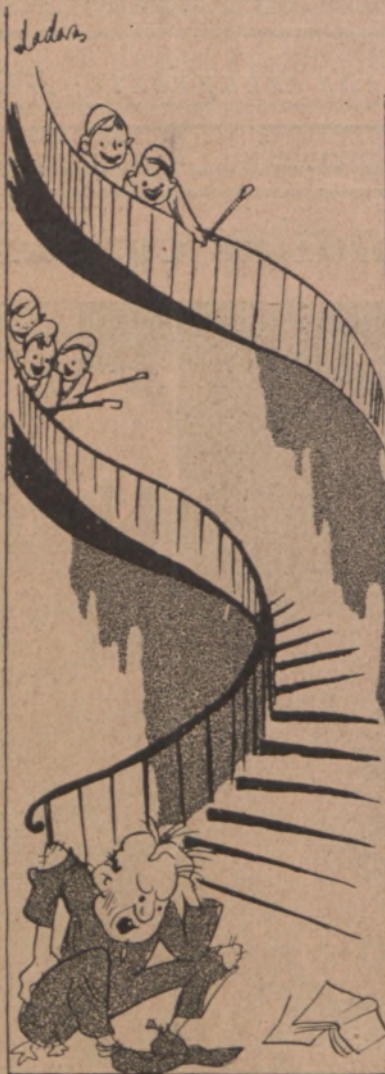
Juditéknál aznap
gyászos csöndbe' vannak,
Csak a Judit tanul
(mi célja van annak!)
S a sarokból így szól
az egyik kis jampec:
Sose tanulj, Judit,
a diplomád kampec!

Judit papájának
orcája elkékül,
Huncut az a Haller,
májastul-veséstül.
Mondta azt már más is,
egyebet is, mást is,
De a Haller végül
mindenkit elfásít.

Múlik az esztendő,
fogy is meg megújul,
Hirig Simonéknál
vígán vannak újbul.
Aulában gumibot
suhog annak hátán,
Kinek neve Móric,
Jakab, avagy Náthán.

Judit jön vizsgázní
lelkendezve, futva,
De rászólnak zordul:
Coki! Vissza, Jutka!
S rázendül menten az
Erger-Berger rája,
A Hirig Simonék
szomorú nótája.

(HESZ)

Diák: Engem ugyan alaposan le-
csúsztatott ez a Gurul-szövetség!

Rapportra!

A közlegényt rajtakapja a kapi-
tány, hogy alaposan be van rúgva.
Másnap reggel a rapponon.
— Mért vagy iderendelve? — kér-
dezi a kapitány.
— Jelenteni kell, hogy tegnap ré-
szeg voltam, — felel a baka.
— De hiszen te most is részeg
vagy!
— Igenis, kapitány úr. Ezt majd
holnap fogom jelenteni.

MAGYAR SZÍNHÁZ

Külváros

(PERIPHERIE)

TITKOS HEGEDŰS
KISS FERENC CSORTOS

Nincs állása?

Rögtön kaphat,
csak jelentkezék!

Az állam a szellemi munkanélküli-
ség enyhítése céljából a következő ál-
lásokra hirdet pályázatot:

1. A dunai hidakon egy-egy torna-
tanári állás azonnal betölthető. A
tornatanár egyetlen feladata megta-
nítani a vízbeugró öngyilkosokat, ho-
gyan vessék át magukat a korláton
anélkül, hogy a hidat megrongálják.

2. Orvosok fölvételnek a népjóléti
minisztériumba azon célból, hogy a
szociális intézkedések életben marad-
janak.

3. Okleveles vegyészek alkalmazást
nyernek a rendőrségnél, ahol a fele-
lőtlen elemek gyors előállítására körül
fognak buzgólni.

4. Ügyvédek az állami színházak-
ban, mint öltöztetők nyerhetnek alkal-
mazást, tekintettel arra, hogy a klien-
sek levetkőztetésében bizonyos rutinra
tettek szert.

5. Vasuti tisztviselők, akik állásu-
kat veszítették, jelentkezzenek. Azon-
nal beosztatnak a légvonathoz.

6. Tanítók fölvételnek az éhen-
halasi iskolához, ahol hozzáértő kép-
zettséggel koplalni tanítják a népet.

7. Filozófusok mint borbélyok nyer-
hetnek alkalmazást, mert a szőrszál-
hasogatáshoz ők is értenek.

8. Humoristák mint parlamenti
gyorsírók juthatnak kenyérhez. Így
végre elérik, hogy amit írnak, azon
az olvasó csakugyan nevetni fog.

E.

Korszellem

— Olvastad? Alice nagyhercegnő
férjhezment.

— Kihez? Egy emigráns soförhöz?

— Nem.

— Egy lovászhoz?

— Nem.

— Egy cigányhoz?

— Nem. Egy fiatal, csinos, művelt,
gazdag herceghez.

— Milyen idők!

Kinevezés az egyetemen

A Turul-Szövetség dominusa dr.
Velcsov Györgyöt valóságos belső tit-
kos eltanácsossá nevezte ki.

Enyhe túlzások

— Négy utazó beszélget —

Az egyik: A mi áruházunk olyan
nagy, hogy mire a végére ér az em-
ber, addig négy Voronoff-féle injek-
ciót kell bevenni végelgyengülés ellen.

A másik: Az semmi. A mi áruhá-
zunk a világ legmagasabb áruháza.
Tegnap reggel, amikor elmentem az
áruházból, valaki leugrott a legfelső
emeletről. Este tértem vissza és ak-
kor még csak az ötödik emeletnél
tartott.

A harmadik: Minálunk a levelezési
osztályban nem tesznek pontot az i-
betűre és ezzel évente tízmillió pen-
gőt takarítanak meg.

A negyedik: A mi áruházunk olyan
nagy, hogy beszabadult oda egy orosz-
lán és csak egy év múlva vették észre,
hogy eszi a segédek.

Délelőtt 8—12-ig gumibotanika...

A dolog úgy kezdődött, hogy a Verő-féle intézetbe akartam elmenni, de az ismerősöm, akit megkértem, hogy kalauzoljon oda, a múzeumkör-üti egyetemhez vitt.

— Tessék, itt a verő-intézet! — mondta és faképnél hagyott.

Dühös lettem és utána akartam futni, hogy a beugratásért — igazoltassam, de közben hozzálépett egy bajtárs és betanácsolt az egyetemre, mondván, hogy 8—12-ig gumibotanika-óra lesz, menjek be, érdemes végigélvezni.

Hát az a gumibotanika-óra valóban igen érdekes volt. A tanteremben, ahová a bajtárs vitt, még csak egynéhány zsidó hallgató tartózkodott, akik arról tanácskoztak, hogy a zsidó főiskolai hallgatók szerenádot kellene hogy adjanak a kormány tiszteletére, abból az alkalomból, hogy most állította huszonötödször helyre a rendet az egyetemeken. E kérdés körül aztán parázs vita támadt, mert egyrészt abban nem tudtak megegyezni, hogy a rend helyre, vagy pedig fejre állt-e, másrészt pedig abban, hogy nem volna-e jobb várni azzal a szerenáddal, amíg ötvenedszer állítják helyre a rendet. Akkor aztán még impozánsabb ünnepélyt lehetne rendezni.

Egyszerre csak irtózatossá lárma tört ki. Egy stentori hang besüvöltött az ajtón: „Ki a bűdös zsidókkal!”

Ami ezután történt, az többszörösen meglepett. Elsősorban is mind a nyolc zsidó hallgató hanyatthomlok rohanni kezdett kifelé, holott az egyik, a Krausz, aki mellett percekig ültem, egyáltalán nem volt bűdös. Miért futott ki ez is? Meglepett másodsorban az, hogy sem ebben (s mint később megtudtam) sem a többi tanteremben nincsen vészkijárat. Ezt sürgősen pótolni kell! A harmadik meglepetésem az volt, hogy ezek a zsidó fiúk milyen ügyesen futottak ki. Ha valamikor nem tudnak intellektuális pályán elhelyezkedni, egész bátran beállhatnak kifutó-fiúknak.

Ottahagytam az üres tantermet és kimentem a folyosóra, ahol már javában terjedt a koncolidáció...

A tihanyi visszhangnál

ÉN: Ha zsidó hallgató van a tanteremben, mit mond gróf Teleki?

A VISSZHANG: ... Te, le, ki!

— (Egyetemet) hallgatni arany?

A karmester

Gömbös Gyula: Fiaim, csak (ne) verekedjétek!

TUDÓS TELEKI PÁL

ezt mormolta szabadon Lévay József Mikes Kelemenje után, amikor a diákzavargások közben nem akarta abbahagyni a tengerről szóló nagyfontosságú előadását:

Egyedül hallgatom tenger

[mormolását,
Folyosón csapkodó tüntetők zúgását,
Egyedül, egyedül a tudósok közül
Gyűlöletországban.
Körülöttem lebeg bőrükbe nem férő
Fajtársaim elve a Hallerig érő
Bölcsesség zaftjában.

Hol lehet lecsúszni?

Rendelet szabályozza, hogy Budapest mely részein lehet ródlizni. A téli sport kedvelőit figyelmeztetjük, hogy a rendelkezésben megjelölt helyeken kívül még a következő helyeken lehet lecsúszni:

Tőzsdésnek a Szabadság téren;
Zsidó diáknak az egyetemen;
Szomoró Dezsőnek a Nemzeti Színházban;

Bárczy Istvánnak a demokrata pártban;

Sebestyén Gézának egy olyan városban, ahol nincs színházi szubvenció;

Andrássy Gyulának Vácon és Horvai Jánosnak a Kossuth Lajos téren.

Titulescu leveszi a lábáról egész Romániát

Mint nekünk jelentik, a bukaresti orvostanárok megállapították, hogy Titulescu miniszter betegsége ragályos természetű. A betegség egyre katasztrófálisabban terjed. Lapzárta-
kor már az egész román politika beteg.

A garancia

— Na és meddig garantálja Gömbös, hogy nem lesznek verekedések az egyetemen?

— Amíg a zsidó diákok nem járnak be, addig biztosan.

Csataképek az egyetemről

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

A NEMZETI Színházban hatásköri villongások dúlnak. *Bakó* László hevesen kikelt *Hevesi* direktor ellen, hogy *Csontos* Gyulára osztotta Don Cézár szerepét. Mindig az volt az álma, hogy ő lesz a Cézár a Nemzeti-ben.

BOJKOTT alatt tartják az egyetemi bajtársak a Nemzeti Színházat. Ez érthető. Hiszen elég színház van mostanában az egyetemen is.

AZ ERŐS konkurencia kissé megakasztotta „A templom egere” pályafutását. A publikum nem tud színházba menni, mert maga is olyan szegény, mint a templom egere.

A „MESÉK az írógépről” rendezője és főszereplője, *Király* Ernő, szép kis meséket tudna *Sebestyénék*-ről.

PÁRBESZÉD a „Fészek”-klubban: — Csodálom, hogy *Sebestyén* Géza olyan szűkmarkú volt a kitűnő *Király* Ernővel szemben, pedig most sokat spórol.

— Hogyan?
— No hallod! Amióta behozták a szesztilalmat...

A SZOMBATESTI hölgy így szólt: *Tiéd a szívem!* és most mégis *A gazdag lány* áll *Nászéjszaka* előtt a Belvárosi Színházban.

GÓZON Gyula egy száraz ameri-

kait játszik a Belvárosi Színház operettújdonosságában, a „Nászéjszaka”-ban. Lapunk szerkesztője, aki a darabot fordította, fejcsóválva jegyezte meg:

— Csakugyan fordított világot élünk. Gózon meghamisítja a száraz amerikai szerepét, mert a humora csöppet sem száraz.

HONTHY Hanna ismét bebizonyította a „Nászéjszaka”-ban, hogy nem egy szimpla tehetség. Az énekes vígjátékban tudniillik dupla szerepet játszik. Reméljük, a kettős szerep után egyest fog kapni.

PREMIÉR után a Fővárosi Operettszínház előtt. Két kritikus beszélget.

— Ez a Bús Fekete nagyon kárörvendő ember lehet.

— Ugyan miért?

— Gondolta, ne csak ő legyen olyan kopasz, mint egy biliárdgolyó, hát alaposan megkopasztotta az összes szerzőket.

HIR szerint új betéttel bővül a „Páros csillag”. Bús Fekete szerzői utasítására a cigányok ezt a nótát húzzák a darab végén: „Nem loptam én életemben...”

A GÓTH-pár föllépése ad külön érdekességet a Magyar Színház vígjátékújdonosságának. Úgy látszik, a *Külvárosi* stílusról áttértek a *Góth*-stílusra.

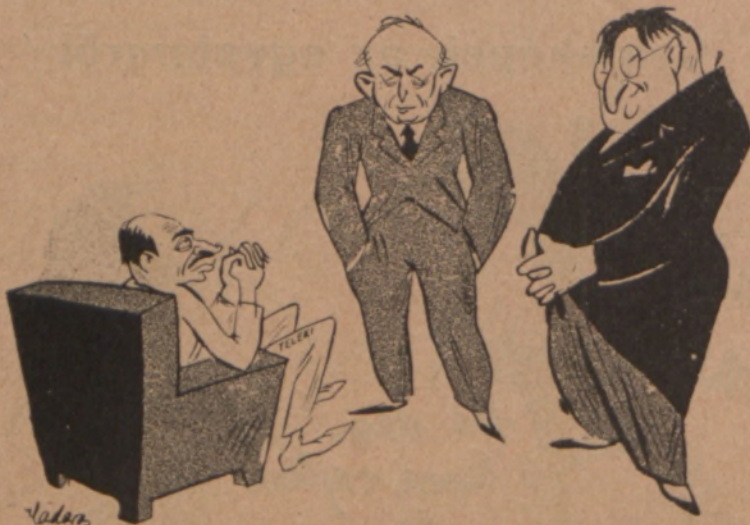
A tőzsdén

Két börzeáner hajbakap.
— Micsoda? A becsületemhez akar hozzányúlni!? — üvölt az egyik.
— Ugyan! Nem nyúlkalok én a levegőbe! — inti le a másik.

Szerkesztőségben

Szerkesztő: Kérem, ezt a versét vigye el Pöstyénbe.
Poéta: Miért?
Szerkesztő: Kúráltsassa ki, mert nagyon sántít.

A numerus clausus körül

Klebsberg: Mi az?... Már engem is el akartok tanácsolni?... Köszönöm... de eltanácsokkal bin ich versehen.

Nyitllevél

a „Páros csillag” szerzőjéhez

Örömmel értesültünk darabja *futólagos* megtekintése után, hogy még mindig nem felejtett el bennünket. Nem akarunk magának ezért érzékeny jelenetet csinálni, hiszen épp elég jelenetet csinált maga mibőlölünk. „Páros csillag”-ja után gratulálunk páratlan memóriájához.

Kotzebue s. k.

Maupassant s. k.

Gerhard Hauptmann s. k.

Molnár Ferenc s. k.

Csathó Kálmán s. k.

Lengyel Menyhért s. k.

Szeppir Vilmos s. k.

Feld Máttyás s. k.

ÖN BÉREL

a Városi Színházban egy páholyt az operaciklusra. *Sebestyén* direktor erre

KIDOB

a hirdetett programból egy csomó operát és föllépet *Saljapin*-tól kezdve a doni kozákokig mindenféle idegent, akik mit bánják a szerződésnélküli magyar színészek nyomorát,

HA FIZET

nekik a gavallér *Sebestyén* a borsosan fölemelt helyárból 2500 dollárokat.

Hogy született a „Páros csillag”

— Mit szólsz hozzá?... Tegnap este a körüti csillagvizsgáló-csővön keresztül néztem az eget... hát mit látok? Csak öt csillagból áll a Göncöl szekere!

— Hogy lehet ez?

— Kettőt leszerzett a Bus Fekete.

MIKULÁSKOR

A FÉRJ: Mi az, fiam, már megint egy új cipőt vettél?

AZ ASSZONY: Na hallod, csak nem teszem ki azt a régidivatú cipőmet az ablakba. Elvégre nem blámalom magam a Mikulás előtt.

„Mindnyájan olyan fiatalok vagyunk, amilyen rugalmasak véredényeink.” Ezért, hogyha megelőzni akarja az időelőtti elöregedést és az ütőérelmezésedést, használja a D'Arsonval-sugaras kúrákat az Elektromágneses Gyógyintézetben (VII, Vilma királynő út 11.).

VÍGSZÍNHÁZ

ATEMPLOMEGERE

Gaál Franciska

Fejes Teri

Rajnai Gábor

Somlai Arthur

Pest, a vicces

— Mondd, kérlek, nem tudod véletlenül, hol laknak a Kardosék?

— A Damjanich uccában.

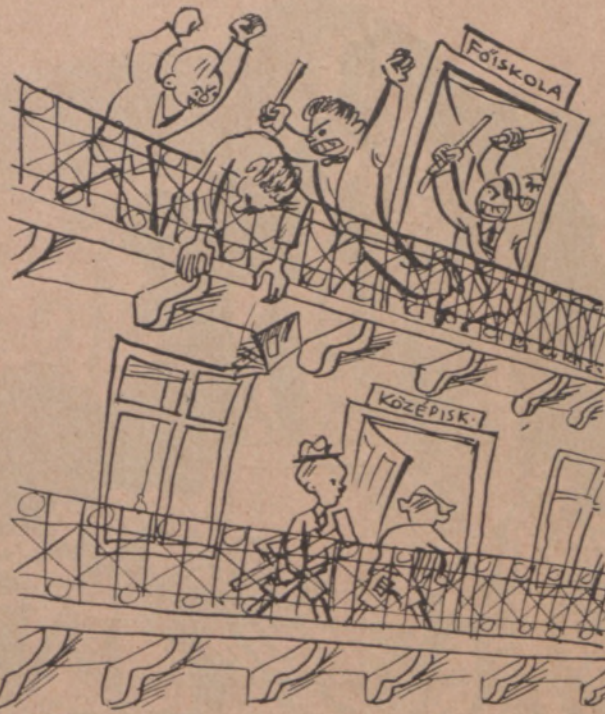
— Hány szám alatt?

— A számot nem tudom, de könnyen megtalálhatod, mert az ott van a kapu fölött.

Kedves Borsszem Jankó!

Hogy milyenek ezek a destruktív lapok! Állandóan azt hajtogatják, hogy az egyetemi bajtársak nem tanulnak. Hát persze, hogy nem. De ennek is a zsidók az oka. Hogy tanulhatnának szegények, amikor folyton figyelniük kell, hogy mikor is jönnek már azok a zsidók? Tisztelettel *Hirig és Hozmetz.*

Kravál a kultúrházban

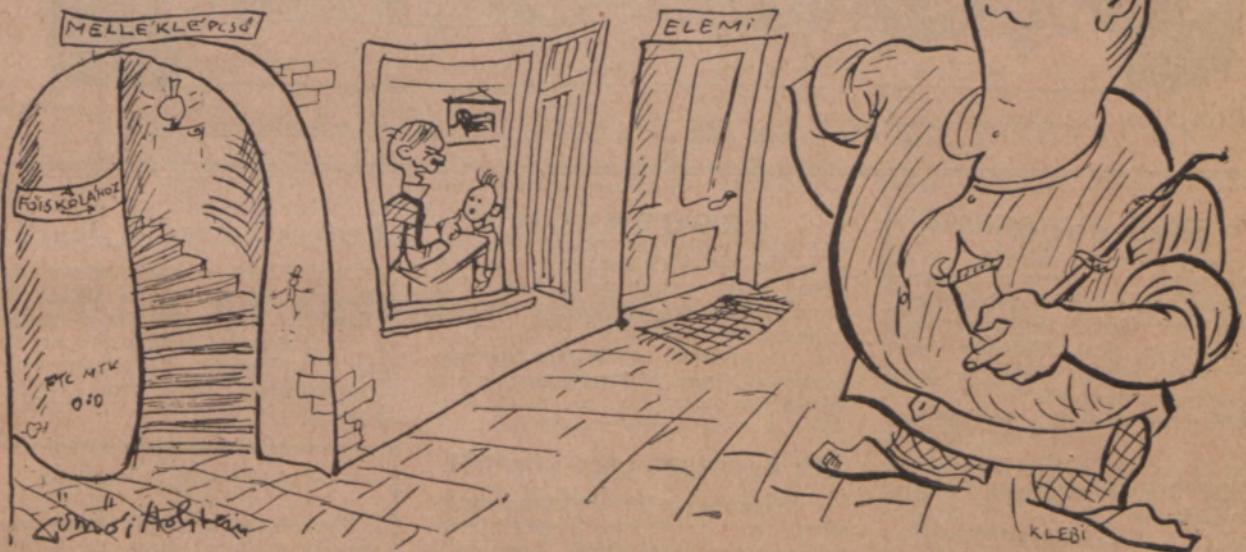

Kinek hoz virgácsot a Mikulás?

BUD JÁNOSNAK,
BÚS FEKETE LÁSZLÓNAK,
TELEKI ISTVÁNNAK,
HALLER ISTVÁNNAK,
SEBESTYÉN GÉZÁNAK,
HORVAI JÁNOSNAK,
BLUMENSTEINNEK,
BÉKESI IMRÉNEK,
HOZMETZ KÁROLYNAK
ÉS TÁRSAINAK.

Kedves Borsszem Jankó!

A Dilaghileff-ballet előadásán hallottam:
— Te, Károly, itt valami súlyos beteg lehet a színpalak mögött.
— Miből gondolod, Irénkém?
— A színésznők mind lábujjhegyen járnak.

Klebelsberg: Már megint a második emeleten van baj?... Vigyázzanak, mert olyan lakásfelszabadítást rendezek itt egy nap, hogy... — magam is megbánom!

A Hosenglanz Dolfi új ruhája meg az egyetemi verekedések

Megkérdeztük lapunk illusztris barátját, Seiffensteiner Salamon bátyánkat, hogy van az, hogy Klebelsberg mindig azt ígérte, hogy a módosított numerus clausus után nem lesz baj és mégis éppen úgy verekszenek az egyetemen, mint azelőtt. Seiffensteiner Salamon a következő anekdotával világította meg a helyzetet:

— A Hosenglanz Dolfi új ruhát csináltatott. Mikor a szabó a ruha áráról akart beszélni, így szólt:

— Hagyja csak, mester, azon nem fogunk összeveszni.

A ruha kész lett, Hosenglanz hordta már vagy egy fél éve, de a szabónak még egy vasat nem fizetett. A szabó végre is kijött a békétüresből és elment Hosenglanzhoz:

— Hallja, Hosenglanz úr, mikor akarja megfizetni azt a háromszáz pengőt?

— Először is: most nincs pénzem, másodsor: az a ruha nagyon drága.

— De hiszen maga azt mondta, ezen nem fogunk összeveszni — kiáltott a szabó és örült patáliát csinált. Hosenglanz megvárta, míg a szabó lecsillapodik, aztán így szólt:

— Hát persze, hogy azt mondtam, de maga olyan kravált csap, hogy, ügylátszik, tévedtem.

Nyilatkozat

Minden ellenkező híreszteléssel szemben kijelentem, hogy magyar hadikölcsönkötvényeket nem hamisítottunk. Ezt az értékhamisítást nálunk illetékesebb tényezőkre bíztuk.

Blumenstein & Comp.

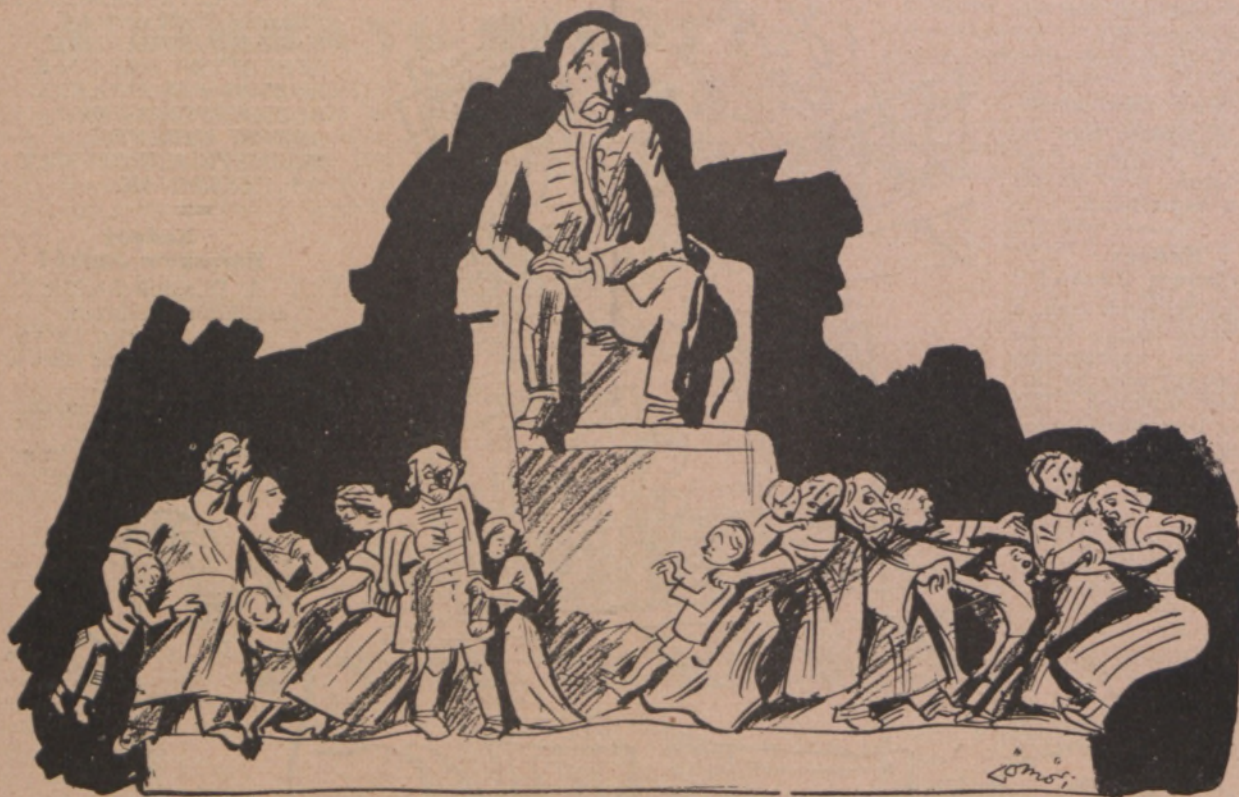
Dob uccai kávéházban

— Udj-e kérlek, van jöngébb és van erősebb kávé?

— Persze!

— Mboh, akkor értem, mért mondják, hogy ez erős kávé, ez meg — jáva kávé.

Amit a pesti szobrok beszélnek

A VÖRÖSMARTY-SZOBOR MELLÉKALAKJAI: „...nincs számunkra hely!”

Első segély

Mostanában nyílt meg az ingyenes tanfolyam, ahol az első segélynyújtásból adnak oktatást. A tanfolyam hallgatóinak nincs okuk félelemre, mert aki a vizsgán esetleg elhasal, azonnal első segélyben részesül.

Kérdés: Hol történik a legtöbb baleset?

Felelet: Az anyakönyvi hivatalban.

Kérdés: Melyik az a kötés, amelytől óvakodnunk kell?

Felelet: A házasságkötés.

Kérdés: Az a vérszegény, aki népjóléti politikával foglalkozik és szédülni kezd, mivel gyógyítható?

Felelet: Vassal.

Kérdés: Az emberi testen észlelt kék foltokból mire lehet következtetni?

Felelet: A numerus claususra.

Kérdés: Fejtörésnél mi az első segítség?

Felelet: Egy plakát a rektortól.

Kérdés: Melyik a legjobb hánytató szer?

Felelet: Akármelyik futurista vers.

Kérdés: Mit csináljon a férj, akinek felesége hisztérikus rohamot kap?

Felelet: Vegyen neki új kalapot.

Kérdés: Milyen segélyben kell részesíteni a Dunából kimentett öngyilkost?

Felelet: Pénzsegélyben.

E. M.

AGGODALOM

— Hallottad? Éppen mikor a tengerrel magyarázott gróf Teleki Pál professzor, rémesen megverték a zsidókat az egyetemen.

— Te jó Isten, mi lesz, ha egy szép napon a Niagaráról magyaráz az a Teleki!?

Az egységes-párt köréből

A kigazda-frakció centruma rossz néven veszi a centrum kigazdafrakciójának azt a szándékát, hogy védés dacsövetséget akar kötni a fajvédőfrakció balszárnyának centrumával a liberális frakció jobbszárnyának balszárnya ellen. Azt hangoztatja a kigazdafrakció centruma, hogy ez veszélyeztetné a párt egységét.

Kedves Borsszem Jankó!

Furcsa, hogy a lapok mostanában mind csak arról írnak, hogy a zsidó hallgatókat nap nap után kikergetik az egyetemről. Már pedig ez nem igaz. Ellenkezőleg, ott minden zsidót a legteljesebb mértékben helyben-hagynak.

Gömbös Gyula, Budapest

Nem volna szives értem is garanciát vállalni? Most jár le két váltóm.

Kohn Mór
fizetéseképtelen

Egy verses köszöntőből

Hulljon áldás a fejére mili-mili-miliom,
S ürüljön rá ez a teli bili-bili-bilikom!

A gyöngéd apa

Kadarka úr reggel hatkor jön haza. A felesége rátámad:

— Mindennap olyankor jössz, amikor a gyerekek már fent vannak. Nem szégyelled magad?

— Igazad van, szívem, — felel a férj. — a gyerekeknek tovább kell az ágyban maradni!

DU-PONT

a komikusok koronázatlan királya és a nagy

decemberi
varieté-műsor

a
Royal Orfeumban

Amit a pesti szobrok beszélnek

A KOSSUTH-SZOBOR MELLÉKALAKJAI: „... mindnyájunknak el kell menni!”

Mért tetszik egyeseknek a numerus clausus módosítása?

Seiffensteiner Salamon bácsi meséli:

— Egyszer az öreg Rothbart Náthán levelet kapott a fiától, akit azért küldött Tarnopolba, hogy jól megtanuljon héberül. Elolvasta a levelet és nagy örömmel ment a szomszédjához, hogy eldicsekedjen vele. „Máma kaptam egy gyönyörű levelet a fiamtól”, — mondta. — „Na és mit ír?” — „Az írja, hogy súlyos beteg, a felesége otthagya, a nagyobbik fia sikasztott és hogy az üzlete csödbe jutott.” — „Na és ez magának egy gyönyörű levél, Náthán bácsi?” — „Látta volna maga, hogy milyen szép héber-séggel volt az megírva!” — Akkurát így vannak egyesek az új numerus claususszal. A stílusától vannak elragadtatva.

A Gerbeaudban

Két kis nő beszélget.

— Kipróbáltad már azt a csók-álló rúzszt?

— Nálam nem a csók állása a fontos, hanem a férfié. Nálam ugyanis a férfi a vezéregazgatói állásnál kezdődik.

Hősök az egyetemi „hősökről”

A bibliai Dávid:

— Én csak egy Góliátot győztem le. Negyvenel én sem bírtam volna.

Macedóniai Nagy Sándor:

— Én már az ó-korban megcsináltam a numerus clausust. Csak a világ 5%-nak kegyelmeztem meg. A többit meghódítottam.

Kinizsi Pál:

— Tekintve, hogy egy zsidó diákot negyvenen vernek el, kíváncsi vagyok, hány egyetemi „hős” menne egy török ellen?

Dugonics Titusz:

— Klebelsbergnek le kellene lökni a zavargókat az autonómia várfokáról. Nem szabadna félnie, hogy ő is velük zuhan.

Bem apó:

— A tányérsapkát fel kell cserélni vörös-sipkával.

Hindenburg:

— Én csak a Mazurihoz értem, a Ramazurihoz nem.

Papucshős:

— Végre rend lesz az egyetemen. Klebelsberg a feleségemet bízta meg a rendcsinálással. (p. l.)

JOB B LETT VOLNA!

— Mit szólsz Lázár Miklós vezércikéhez, amit a Bús Fekete László darabjáról írt?

— Azt mondom: inkább Bús Fekete írta volna a vezércikket és Lázár Miklós a darabot.

Náthában az igazság

— Ilyen szörnyű náthával jön hozzám, hogy megpumpoljon? Még majd megkapom magától!

— Adja ide nyugodtan azt a hús pengőt. Biztos lehet, nem kapja meg tőlem.

ÚJ SZÍNHÁZ

Révay ucca 18. Telefon: T. 14-22

ragyogó decemberi műsorából:

Lift
Poézis
Nachtmusik
Kecskeméti
Kutyavásár
Chanson
Don-Juan
Bábel

Boros
Kökény
Toronyi
magánszámok
Szerzők:
Harsányi
Nádor stb.

Amitől a héten egész Pest gurult a nevetéstől

A tanár megkérdezi Mórlickától a német órán, hogy ki volt a Niebelungok öse?

— Hagen, — feleli Móricka.

— És Hagen apja?

Móricka egy pillanatig gondolkodik, aztán kivágja:

— Hagenmacher.

A tanár lehordja a gyereket, aki sírva megy haza és a papájának elpanaszolja a dolgot.

Másnap a papa bemegy az iskolába és megkérdezi a tanártól, hogy mit is csinált a Móricka. A tanár felháborodva közli az apával, hogy milyen egy frech gyereke van. Az apa nem érti ugyan a dolgot, de mindenesetre megígéri, hogy majd ad ő annak a gyerekeknek.

Otthon szigorúan kérdőre vonja Mórickát:

— Hát mit is mondtál te a tanár urnak?

Móricka így szól:

— Ő azt kérdezte tőlem, ki volt a Niebelungok öse, erre én azt mondtam: Hagen. Erre ő tovább faggatott, hogy annak az apja ki volt? Én azt feleltem: Hagenmacher.

Az apa erre egy nagy pofont ad a gyerekeknek.

— Te mafla — kiált rá —, mért kellett neked pont Hagenmachert mondani? Miért nem mondtad azt, hogy: Dreher?!...

Beérkezett ...

Szent Péter: Siess, fiam, Jóska... az angyalok már türelmetlenül várják, hogy modellt álljanak neked...

Mit visz a Mikulás?

Nem elírás ez, kérem. Nem is sajtóhiba. Egyszerűen csak hiba. Még pedig nagy hiba, hogy a Mikulás inkább visz, mint hoz.

Mert ugyebár elvitathatatlan tény, hogy a Mikulás, leszámítva azt a pár kedélyes évet, amit megfelelő adag ellágyulással „gyermekkor”-nak szoktunk nevezni, nekünk, úgynevezett felnőtteknek, már, sajnos, nem hoz semmit. Ezzel szemben vinni valamivel többet szokott. Sőt néha többet visz el tőlünk, mint amennyit elbírnak.

Mert méltóztatnak tudni ugyebár, hogy mikuláskor nekünk, úgynevezett felnőtteknek, illik egynehány elmés ajándékkal megörvendeztetni úgynevezett gyermekeinket, vagy úgynevezett bé nejünket. Ennél fogva az ember vesz, a Mikulás visz.

Például, az ember vesz a gyerekeknek cukrot. A Mikulás visz a suszterhez, mert hát mibe tegye az ember a cukrot, ha a gyerekeknek nincs cipőjük, amit kitegyenek az ablakba. Ma, akinek még jó cipője van, az zálogba teszi, nem az ablakba.

Egyáltalán: ma senki sem tesz egykönnyen az ablakba valamit. Még a pénzügyminiszter sem. Mert gondolom, nem igen tenné ki az ablakába az adókulcsáról alkotott véleményemet például.

Dehát az ember mégis vesz. Tekintve, hogy az embernek nincs pénze, először is előleget vesz. Az előleg fölvétele után van az embernek ideje disztिंगválni, milyen ajándékot vegyen a gyerekeknek, hogy a felesége is meg legyen elégedve — az ő részére vásárolt holmikkal.

Vagy vegyük azt az esetet, hogy az ember nőtlen. Nőtlen és gondtalan ifjú, akinek légfeljebb csak az a

gondja, hogy kivel, illetve mivel lepje meg a barátnőjét?

Adva van például az az eset, hogy a szeretett hölgy kizárólag legújabb divatú krokodilbőr-cipőcskét hajlandó kitenni az ablakba. Már most, ha a nevezett ablakban nem díszleg Mikulás napján a nevezett krokodilbőr-cipő, akkor azon az ablakon az embernek már nem sok kilitása lehet. Itt, ugye, megint elvisz a Mikulás vagy hatvan pengőt. Mert a krokodilbőr-cipő legalább annyiba kerül. Tekintve, hogy olcsóbban nem adják. Sem a cipészek, sem a barátnők.

Hát amint látjuk, a Mikulás sem mindenkinek öröm. Sorok írója például már most a legnagyobb gondok középette várja jövetelét. Mert a Mikulás neki sem hoz semmit. Tőle is csak visz.

A probléma most már csak az: ha annyi mindent visz a Mikulás, miért nem viszi el már egyszer a — Mikulást is.

Hesz Ferenc

Ok és okozat

— Ez nem járja, Beimel úr. Az egész könyvelés el van maradva és ahányszor váratlanul belépek az irodába, maga soha nem dolgozik. Mi ennek az oka?

— Az, hogy gumitalpat tetszik viselni. (Marcial.)

Gömbös Gyula

Budapest

Olvastuk, hogy képviselő úr garantálta, hogy az egyetemi csárdákban nem lesz több verekedés. Nem lenne szives ezt a garanciát az ország többi csárdájára is kiterjeszteni?

Magyarországi Csárdások Egyesülete

Az Andrássy uti divatüzletben

Egy elegáns úr kérdezi Komlós Sándortól, az ismert úridivatkereskedőtől:

— Miért nem nyit egy fióközletet az egyetemen, Komlós úr?

— Minek nyissak?

— Mert akkor legalább egy diák sem panaszkodna, ha „ruhát kap”.

És Ön, kedves férjürem

tisztelettel felkérjük, hogy amikor pénzt ad mélyen tisztelt neje önagságának divatáru-cikkek beszerzésére, hívja fel figyelmét

KLEIN ANTAL

DIVATÁRUHÁZÁRA

KIRÁLY UCCA 53.

(Akácfa ucca sarok)

Mindkötten jól járnak!

A Gutmann-cégnek mai számunkban megjelent képes hirdetését ajánljuk olvasóink figyelmébe.

CORVIN

KAMARA

A FEKETE KALÓZ

Kalandos színes film 8 felvonásban és a

fényes burleszk film

CAPITOL

URÁNIA

Justicia ifiasszony kesergője

Én volnék az igazságnak istenasszonya,
Engem imád magyar, sváb, tót és minden Soma.
Zadravetz is hozzámfordul,
Gál Jenő is megcsíp orvul.
Akik csak az igazsággal — hamissággal —
Bajban állnak:
Mind énnekem kuri-kuri-kurizálnak.

Állítólag be van kötve mind a két szemem,
Állítólag csak vaktában ítélek, de — nem!
Ha pislantok, vagy ha nem is,
Lát nekem a tyúkszemem is.
Ha Nagy Pista vagy Kis Pál is — nagy fiskális —
Meghibázik,
Meglátom, hogy pana-pana-panamázik.

Ha már szemem be van kötve, nem ártana tán:
Orromat is bedughatná Tőreky tatám,
Mert ennyi bűz, szenny, ennyi kosz,
Amit ez a sok pör kihoz:
Elég vón egy istállóknak, vízilónak,
Száz ökörnek...
Mikor lesz már vége a sok csúnya pörnek?

A helyes cím

Az ifjú: Esküszöm magának, még egy sárkánnyal is harcba szállnék, hogy maga az enyém legyen.

A leány (elpirulva): Beszéljen a mamával.

Egy óceánrepülő felesége

így sóhajt fel:

— Csak már egyszer át is repülne az Óceánt, hogy legalább pár napra nyugtom lenne tőle!

Fővárosi Operettszínház

PÁROS CSILLAG

FEDÁK SÁRI
SOMOGYI ERZSI
HEGEDŰS GYULA
TÖRZS JENŐ
KABOS GYULA

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNAR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:
GÁSPAR ANTAL

Laptulajdonos:
Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.
Igazgató: Molnár Emil

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VI, Mozsár u. 9. Telefón: T. 233—24

A BORSZEM JANKÓ előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér
Félévre . . . 10 pengő 50 fillér
Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Nyomatott:

Biró Miklós nyomdai műintézetében
VII, Rózsa uca 25

No hallja!...

Orvos (konzultáció után): Mondja meg kérem a feleségének, hogy aggodalomra semmi oka sincs. A süketség, amit konstatáltunk nála, nem egyéb, mint a közeledő öregség jele.

Férj: Mondja meg ezt ön neki, doktor úr!

A nagy lehorgasztó

— Ejnye, de fenhordja a fejét ez az ember!

— Ha csak az a baj... Mingyárt hívom a Horvait.

Ne tépelődj,
meglesz vágyad,
Palma
sarok védi lábad,
Idegeid, drága
cipőd,
S alig fogy
el 1-2 pengőd.

Teleki Pál és a zsidók

— Melyik tengerről magyarázott Teleki tanár úr, mikor a zsidókat megverték?

— Valószínűleg nem a Vörös tengerről.

— Miért?

— Mert abból szárazon kerültek ki a zsidók.

Egy kis blödség

— Pincér, ez a zsemle egészen vizes.

— Visszavihetem, kérem, de határozottan emlékszem, hogy uraságod vizeszsemlet kért.

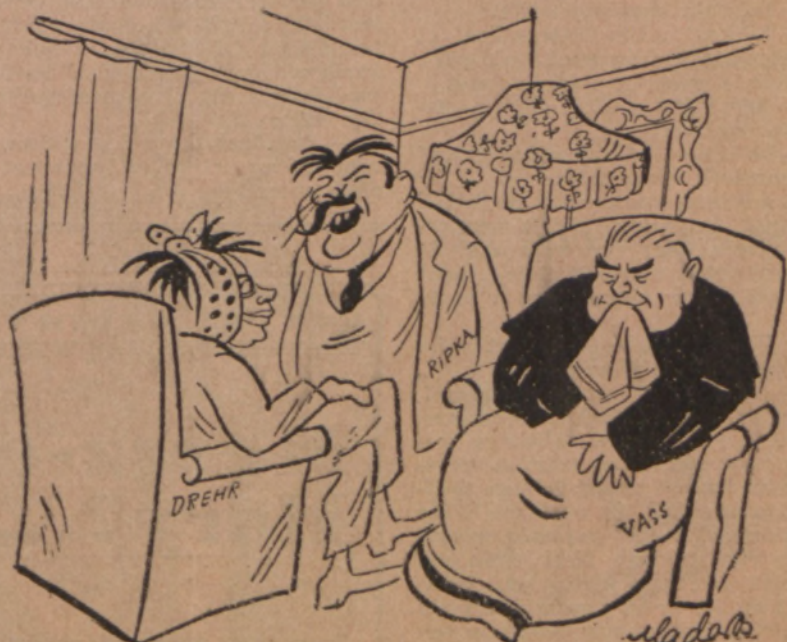
A régi jó cseléd

Földesúr (az öreg juhászgazdához): Mondja csak, János, hová lettek a régi jó cselédek?

János: Megkövetem, tekintetes uram, elvitte őket az ördög a régi jó urakkal együtt.

A hét eseményeiből

Vass József miniszter, Dréhr Imre államtitkár és Ripka Ferenc főpolgármester egy napon betegedtek meg.

VASS JÓZSEF: Mink összetartunk!...

Molnár Jenőné fái

LILIKE FELVILÁGOSÍTTJA A FRÄULEINT

A Fräulein Grácból jött Budapestre. Multját illetőleg elég, ha annyit mondunk, hogy a régi militarista rezsimnek nem volt elvi ellensége, bár a gyakorlatban határozottan a barátja. A Fräulein egy ócskavas-nagykereskedő házába került a tizenöt éves Lilike mellé. Az volt a feladata, hogy az ócskavas-nagykereskedőék lányát, aki túlságosan felvilágosult volt, kissé visszafejlessze, mert az ócskaság nemcsak a vaskereskedés, hanem az erkölcsök terén is kifizetődik olykor.

Lilike nagyon alaposan nekilátott a Fräulein nevelésének. (Majd azt mondtam, hogy tudniillik a Fräulein látott neki a Lilike nevelésének.) Lilike első fölfedezése az volt, hogy a Fräulein rizsperozza az arcát. Nagy fehér skatulyába vattát mártott és végigmaszatolta vele az arcát.

Lilikének gyönyörű kis szekreterje volt, amelyben családi közhit szerint a könyveit tartogatta. Lilike kinyitotta a szekretér legfelső fiókját és egy aranyos dobozokban illatos színes púdert és rúzszt halászott elő.

— Ezt használja, Fräulein — szólt és átnyujtotta.

— No és mi lesz magával, Lilike? — kérdezte a nevelőnő.

— Az a balek Pali majd vesz másikat nekem, — dobta oda félvállról Lilike.

— Ki az a Pali?

— Az udvarlóm a hetedik bé-ből.

A Fräulein elszornyülködött:

— Lilike!... Um Gotteswillen!... Magának udvarlója van?

Lilike a csipőjére rakta a kezét.

— Mért? Mit gondol? Csak a mamának szabad?

— De Lilike! Hogy mondhat ilyent? A mamának nincs udvarlója.

— Kikérem magamnak! Ne tessék a mamát megsérteni! Az én mamának igenis, hogy van udvarlója. És ha nem vonja vissza, Fräulein, amit mondott, akkor megmondom a papának.

A Fräulein hebegni kakart valamit, de Lilike közbevágott:

— A papa is kikérné magának. Hogy az ő feleségének nem udvarló senki?... Na persze! Akkor a szegény papa egész nap mást se tehetne, mint hagyná magát folyton szekírozni a mamától. És mi lenne akkor az üzlettel?... A papának nyugalomra van szüksége. Neki korán kell fölkelni. Mert aki korán kel, ócskavasat lel. Na és ha a mamának nincs udvarlója, akkor agyonkínozza a szegény papát. Még aludni se hagyja. Azon a napon, amikor Lilike ártatlan gyermekszive így megnyilatkozott,

a Fräulein a szobájába vonult és egy német nevelésügyi szaklapba tanulmányt írt a nevelőnők hiányos neveléséről, amiből kifolyólag olyan végzetes hibák történnék, hogy a nevelőnők tudatlanságból durván megsértik a serdülő leánykák becsület- és szeméremérzését.

Néhány nap mulva Adelaida, az ócskavasasnő, négyszemközi beszédre invitálta a Fräuleint.

— Nos, hogy van megelégedve a kicsikével? Ugy-e, milyen édes, milyen okos! Szakasztott az anyja! Csak arra kérem, kímélje a drágát, mert tudja, nagyon finom lelkületű és borzasztóan érzékeny.

— Méltóságos asszony, — mondta a Fräulein — a Lilike olyan okos, hogy még én is sokat tanulok tőle.

— Különösen arra vigyázzon, hogy azt a bizonyos átmenetet nagyobb lelki megrázkódás nélkül csinálja végig szegényke. Maholnap mégis csak föl kell világosítani, hogy az a gölyamese ejgentlich...

— Tessék csak rám bízni.

— De nehogy egy másik állattal jöjjön elő neki!

— Milyen állattal? — csodálkozott a Fräulein.

A Bethlen-fiú esete az új román miniszterelnökkel

Bethlen István gróf legutóbbi londoni tartózkodása alkalmából látogatást tett kollégájánál, Baldwin miniszterelnöknel. Felöltöben és kalappal kezében lépett be hozzá. Baldwin csodálkozó arcát látva, mentegetődzve így szólt:

— Bocsanat, hogy így jöttem, de nem tudtam letenni a kabátomat az előszobában.

— A disznóval. Mert maguk nagy disznók, édes Fräuleinkám, rossz néven ne vegye.

... Lilike egész nap szabad volt. Az iskoláit otthon végezte, de kora délután már nem lehetett bírni vele. Minden délután négytől ötig Palival volt randevúja a Dunaparton. Öttől hatig Pista sétált vele az Erzsébet téren. A Fräulein egyedül kullogott utána.

— Ez nem igazság, — mondta egy este Lilike. — Majd én szerzek a Fräuleinnek valakit.

Másnap Lilike ráparancsolt Palira, hogy a házitánítójával jöjjön a Dunapartra. Lilike bemutatta a házitánítót a Fräuleinnek és titokban húsz pengőt csúsztatott a kisasszony markába. Félóra mulva a Fräuleinnek másodmagával nyomaveszett.

Csak este találkoztak otthon. Pár hónapi ment ez így. Egyszer egy este Lilike az asztalra borulva találta a Fräuleint. Ki voltak sírva a szemei.

— De Fräulein, az istenért!...

— Én nem maradok itt, Lilike, én hazamegyek Grácba, Lilike... — szípogetta a Fräulein. — Mit mondana a mamája!... Ez a szegény!

Lilike felkacagott:

— Ó, maga ügyetlen! A mamának én már mindent elmondtam.

— Na és? ...

— A mama azt mondta, hogy a Fräuleint sürgősen férjhez fogja adni. Tudja, ahhoz az öreg vörös könyvelőhöz az irodánkban. Látja, milyen szerencséje van. Nélkülem egy egész életre vénlány maradt volna.

— És maga, Lilike?...

Lilike, félreértve a kérdést, nyugodtan felelt:

— No hallja! Nekem nagy hozományom van.

KIRÁLY SZÍNHÁZ

Mersz-e Mary?...

Szenzációs operettujdonság!

ARANYKÖPÉSEK

A tudománynak és a nőnek előbb meg kell öregednie, hogy bízni lehessen benne.

*

Hogy a házasság mire jó, arról lehet beszélni; hogy a szerelem mire jó, arról nem illik.

*

Régente a tilos csók csupán a nőknél ejtett foltot. Ma, a rúzs korában, a férfiakon is.

Karádi Emil

A Borsszem Jankó legközelebbi száma december 10-én jelenik meg

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

Ezekről a folton megisméltűdű edjtemi verekedésekről jotja eszembe a Simele Nebbich, aki eccer idj szólt az ü könyvelőjének:

„Hallja, Spitzkopf, én o multkor rajta kaptam mogát, omikor o feleségemet ülelgette, aztán hallom, hodj o lányomat elesábította. De akkor még nem okortam szólni mogának! Mára már másocor késün gyün oz üzletbe. Hát vidjázson!! Ne kényszerítse engem o végletekig, ne feszítsen túl o türelmentül o hürt, mert szigorúan fogok eljárni mogávol szembe!” — Picegepocege: heteken át türdüszik be o zsidó diákok fejít és most megtodták o verekedü ifjorak, hodj szigorral fognak füllépmi ellenük...

O nédj esztendüs Évikét, oki egész nap büg, kérdezi o momája: „Hát mit okorsz? Adtam már neked sokoládét, adtam neked szép babát, adtam már neked jönyörü ruhát. Hát mit okorsz?” Feleli bümbülve o jerek: „Sírni akarok!” — Osz-posz o randáirozó tényérsapkások. Kapnak numerusz klauzuszt, kapnak elnézést és törelmet, o rendürség edj ujjal se hozzájuk nem nyul, o bíróság elé nem állítják őket. Mit okornak hát? Verekedni okornak!

Olvastam oz „Ujság”-bo, hodj o fajvédü lap szerint oz edjik véresre vert zsidó diák „véletlenül megcsúszott” és údj gurult le o lépcsükön. Eccer o Gase Reibeisen mesélte, hodj ment oz erdübe és tanálkozott edj oroszlánal. „Gott, — kojebált fül o Lébele bácsi, omikor eztet hallotta. — És mi történt?” — „Semmise nem történt, — felelt o Gase, — mert oz oroszlán megcsúszott.” — „Hodj-hodj

megcsúszott?” — kiváncsiskodta o Lébele. — „Hát údj, hodj én o szörnyü ijedtségtül üsszeimprovizáltam magamat.” — „Nem értek... És oz oroszlán?...“ — „Hiszen éppen azon rajta csúszott meg!” — madjarázta ki o Gase. — Oszposz oz o „véletlen megcsúszás” o tudomány vásárcsarnokába!

Minden áron

— Egy pesti képtárlaton —

— Ezért a festményemért tízezer dollárt akart adni egy amerikai nábob.

— Az lehet, de én csak száz pengőt adok érte.

— Vigye! Ne hurcolják szét idegenbe a honi művészet remekeit.

... nélkül

Tanár: Pali, tudnál-e néhány nevezetességet mondani Magyarországról?

Pali: Igenis, tanár úr. Magyarországot az egyetlen ország a világon, ahol királyság van király nélkül és az egyetlen ország a világon, ahol drágaság van pénz nélkül.

KÉPREJTVÉNY

Megfejtése a Borsszem Jankó jövő számában. A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A Borsszem Jankó mult számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „Belényes” A megfejtők közül Lovass Imréné (Budapest VIII, Német ucca 8. II. 22.) kap jutalmat.

A közvélemény köréből

— A képviselő urak azt mondják, hogy azért kérik a napidíjuk fölemelését, mert ráfizetnek a képviselőiségre.

— Jó vicc! Arra mi fizetünk rá.

Kedves Borsszem Jankó!

Mint olvastam, a washingtoni rádiókonferencián elhatározták, hogy az „S. O. S.” vészjel helyett a francia „Mayday” szót fogják ajánlani, mert az sokkal jobb, mint az előbbi. Hát én ajánlok még egy ennél is jobb és érthetőbb szót, ami amellet nemzetközi is. Legyen a süllyedő hajók vészjele: *ajvaj*. Baráti szeretettel *Reb Menáchem Cicszbeiszter*.

Az Anonymus-szobornál

— Papa, ki ez a bácsi?
— Ez egy neves jegyző, fiam.
— És hogy hívták?
— Névtelen.

Új büntetésnem

ELNÖK: Hallja, Berger, ne renitenskedjen itt, mert mingyárt elítélem ötövi egyetemi hallgatásra!...

Herczeg Ferenc,
a Gyurkovits-lányok
diadalmas szerzője,
amint az
UFA
fényes premierjén
élvezi a saját remekét

A pesti Kossuth-szobor első karikatúrája

(A Borsszem Jankó 1908 április 19-iki számában jelent meg Béla Dezsőnek, a nagy karikatúristának ez a mesteri persziflázsa, közvetlenül a pesti Kossuth-szobor zsűrijének döntése után. A kép Kossuth Ferencet, a Wekerle-kormány kereskedelmi miniszterét állítja oda főalaknak, körülötte a koalíciós miniszterekkel. Már akkor ez volt a hangulat. A nagy megalkuvást látta a nemzeti közvélemény a pályanyertes tervben. Pedig akkor még k. u. k. uralom alatt nyögünk.)